

Diàfragmes

EXPOSICIONS

Sempre que els artistes de casa han fet alguna exposició m'han donat un disgust. Els pintors, els dibuixants i els fotògrafs, sembla que es posin d'acord per a fer-me quedar malament, perquè saben que en sóc un enamorat; i és que visitar tres exposicions com hi ha hagut en la festa major d'enguany es necessita una voluntat a prova de bomba. Aquí, a Granollers, no tenim cap local exprofés per a celebrar-ne, són unes miniatures d'exposicions i no us podeu bellugar per enlloc per por de malmetre un banc o una cadira o el peu d'una persona que tranquil·lament està mirant una foto d'en Guàrdia o un dibuix d'en Garrell (jr.)...

I el silenci... La gent te por de parlar en veu alta; te por de que les figures s'enterin que diuen mal d'elles. Una exposició que tothom parlés en veu alta no fóra exposició d'Art; la gent ho sap i per això fa la seva crítica en veu baixa.

NOTA DE COLOR

La nota de color en les passades festes, sens dubte l'ha donada en Kid Chocolate i la troupe de negres que l'acompanyaven.

De negres en tots els països n'hi ha; negres torrats pel sol i altres d'instint més o menys negre, també. Jo no em creia que en Kid fos tan bona persona; quan vaig veure el seu nom en els programes, vaig creure que vindria ficat dins d'una gàbia i que venia també per a encàrrec de les mamàs per a fer por als nens.

I va decepcionar-me. En Sardiñas no és l'home que em figurava; elegant, de bons modals; és a dir, tot un cavaller; un cavaller negre amb unes dents molt blanques.

Va saludar a «la afición» i tothom tan content. Proposem que una altra vegada vinguin més negres, que donen una nota de color molt simpàtica als dies de solemnitat.

PUTXINEL·LIS... TITELLES...

Els únics ambulants que saben que s'emportaran un bon record de Granollers, són els putxinel·lis de la plaça de la Corona.

Fan ple totes les sessions i reconec que és un espectacle que ha de donar molt.

He vist,—com cas curiós—aquella família que ha portat els nens a veure els putxinel·lis i a l'hora d'entrar-hi, els papàs s'han ficat dins de la barraca i els pobres infants s'han quedat a fora fumant un cigarret i llegint la «Soli». Aquests infants esperen ésser més grans per a poder veure aquesta classe d'espectacles. Els seus papàs cada sessió s'entusiasmen més, i ells—les criatures—troben que ja estan tips de fer d'home gran.

Que no s'espantin, aquests nens tan bufons, que aquí sempre en podran veure; és un espectacle que no passa mai de moda.

PASSARELL

L'Ajuntament demanarà a l'estranger una cinquantena d'infecciosos

La solució al problema dels infecciosos de Granollers l'hem trobada nosaltres i l'oferim a l'Ajuntament perquè no s'encaparrin més, els nostres regidors, cercant-la.

Amb disgust de les primeres pedres que no eren la primera, es col·locà aquesta, per al nou pavelló per a infecciosos, el diumenge de la Festa Major.

L'acte estava preparat de temps i resultà tot el brillant que era d'esperar.

Nosaltres, que ja havíem vist el plànol, no ens sorprengué que resultés així, tota vegada que el senyor arquitecte no es descuidà el més mínim detall: teulades, finestres, portes, escales... Res, res no hi mancava. Quan hom ha vist un plànol en aquestes condicions, ja augura l'èxit de l'obra.

Tot Granollers havia desfilat per la casa gran i coneixia el projecte línia per línia; per això s'esperava com candeletes la data de col·locar la primera pedra.

Cada dia era més la gentada que ens demanava detalls de l'organització, puix encara que nosaltres no ens hem cuidat de res, ningú més no hauria posat tant el cor en aquest assumpte ni hauria donat tantes satisfaccions com nosaltres ho hem fet.

Amb gran èxit, com ja hem dit, s'ha col·locat la primera pedra pel nou pavelló; amb gran èxit s'han celebrat balls i festivals a profit del mateix; però, i dels infecciosos, qui se n'ha cuidat?

Farem bé de no donar-hi gaire publicitat a aquest oblit, perquè la gent forana s'ens en riuria. Haver fet tants de sacrificis per poguer construir un pavelló d'infecciosos, sense que els interessats o els probables en sàpiguen res, faria riure als estranys, però a nosaltres ens corprèn i per això recabem de l'Ajuntament l'ajut necessari per a l'adquisició d'uns quants infecciosos que provisionalment podrien habitar el pavelló una vegada llest i que tant ponderarà les dots humanitàries de la nostra ciutat.

Alemanya és la nació que en té més i de més bona qualitat i creiem que ens els donaria a bon preu. Hi ha fàbriques d'infecciosos que comprant-ne una vintena de grans en regalen una dotzena de petits.

El nostre magnífic Ajuntament podria habilitar una aula del col·legi de 2.ª ensenyança per a l'ensenyament de la carrera d'infecciosos i becar uns quants xicots,—els que s'els vegin més aptituds,—única manera que, dintre dels tres anys que dura la carrera—podrem tenir infecciosos locals.

Seria molt millor que el jurat fes els ulls grossos al primer temps i que encara que no fossin ben infecciosos els donés el títol a tots, ja que el desventatge de tenir-los estrangers la veuríem quan es descobriria que en lloc d'infecciosos ens havien enviat cobradors de contribucions.

Es donaran tota classe de facilitats a les persones necessitades i una d'elles consistirà en fer-los francs de la matrícula d'ingrés.

Si logressim aconseguir forces matricules d'honor i que el pavelló s'omplís de gent humil, hauríem lograt fer callar el notari senyor Font que, criticant el reverend pare Macià, deia: «No sé perquè l'avi diu que està molt bé fer això pels humils, quan els que veritablement hem treballat pel pavelló, i que els nostres diners ens costa, som nosaltres, els rics...»

Ja ho saps, poble!, perquè no diguin que no has aportat el teu òbol al pavelló, fes-te infecciosos; porta-hi la carcanada; així donaràs «vida» a institucions locals.

EL PASTORET DAFNIS

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines